

TELEGRAPFULU ROMANU.

Nr. 3. ANULU XV.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joia și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foie pe afara la c. r. poste, cu banii gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumeratii ne pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. și pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și teritori străine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru între 6 și 7. cr. și rulul cu litere mici, pentru a doua 6 și 7. cr. și pentru a treia repetare cu 5 1/2 cr. v. a.

Sabiu, în 820 Ianuariu 1867.

Maiestatea Sea c. r. Apostolica s'a induratu prea gratosu cu prea inaltă decisiune dela 1 Ianuariu a. c. a denumi pre Profesorulu gimnasiale extra statum alu Academiei Teresiane Phil. Dr. Iosif Zhishman, de Profesoru estraordinariu la facultatea de drepturi și sciintie de statu in Vien'a, cu speciala indatorire de a propune dreptul bisericei orientale.

Evenimente politice.

Sabiu 6 Ianuariu.

Despre miscările constituționale de dincolo de Laita astăzi după sciri diuaristice, ca, conferinție de deputati centralisti in Vien'a s'ar fi intielesu, că sa nu intre in senatulu imperialu estraordinariu și pentru diete sa se faca alegerile după modulu patentei din Fauru. Alte sciri spunu, ca ministrul de statu, amenintiandu, ca in atare casu va transpune cestiunea de desbatere dietelor, aru fi muialu spiritele și asiā acum nu se mai vorbesce de nețramitarea in senatu.

In privint'a complanării cu Ungari'a se spune acum ca a fostu controverse forte vii intre ministrul de Beust și deputatii magiari. „Pester Lloyd“ spune ca scirea ce se respandise, ca celu multu in patruspredice dile se voru imprimi „dorintele cele drepte ale națiunii (magiare)“ se pare a fi prematura, căci dīs'a fōia abia vorbesce de șresi care apropiare a diferențierloru.

Inregistrâmu aci și o conferinția intre Kaiserfeld și de Beust.

Precandu dieta ungurăsa a votatu adresă carea remonstră in contră introducerii nouei integrări de armata, pe calea octroiărei, ceteru ca are sa se publice in W. Ztg. organizația justiliei și a politicei in tierile translaitane. Pentru ducatulu Salisburg s'a să publicat ordinaciunea respectiva a ministrului.

Fiindca in cele ce privesce politică din afara orientulu atrage mai tare atențione publica, imparătăsmu, ca nu de multu eră alarmata diuaristica de o criza ministeriala in Constantinopole, de carea se legă cele mai felurite conjecturi se mai spunea de punerea in picioare a unei armate de 150 mii de turci, de rumperea relationilor cu Grecia. Aceste sciri au amutit deocamdata, se scrie in se ca in Cretă Sfachiotii s'au resculat de nou, ca in Tesalii și Epiru rescularea cresce și ca există dejă acolo unu regim provizoriu alu Tesaliei și Epirului. — Regimul grecu continua a sustiné entuziasmulu pentru fratii loru din Cretă. Russi'a arangēza baluri in favoarea cretenilor, iara cu puterile cele mari sa intielege cum s'arū sustiné intregitatea Turciei nevătemata.

Ministeriul din Roman'ia la staruiri a camerei și a retrasu demissiunea. Diuariele de dincolo mai unanim urăză ministeriului pentru acestu faptu adeveratul patrioticu.

Gazeta Transilvaniei nr. 1 din anul acestu spune ca Dr. Ioann Ratiu fiindu primițu in audience la Majestatea Sea Imperatulu au substerntu

o petiție subscrisa de 1493 subscrizeri, la care ocazie Majestatea Sea S'a indurăt prea gratosu a dice:

„Contezu pe credința DVostre și în viitoru; iara dorintele și cererile românilorule voiu consideră.“

Eata și petiție in cestiune:

Majestate! cesaro-regia, Preagratiōse Imperate și Dōnne.

Decandu Majestatea Vōstra ces. regescă apostolica ati binevoitu a emite preinaltă patenta din 20 Sept. 1865, s'au petrecut evenimente forte importante, incătu-va și fatale. Prin aceleasi locutorii marei Principatu alu Transilvaniei inca au fostu atinsi in mare gradu, respective au avutu și ei a suferi impreuna.

Intr'aceea trebile acestei fieri au suferit o prefacere atău de esentiala, incătu partea cea mai mare a locutorilor Transilvaniei simte in sinesi unu impulsu de a-si aduce umilitile sale dorintie și rugaminti din nou la picioarele tronului Majestății Vōstre și a cere totodata preinaltul ajutoriu.

Dupa-ce inşa dieta transilvana in vigoreea preinaltului rescriptu alu Majestăției Vōstre din 1 Sept. 1865 fu desfăcută; dupa-ce reprezentantile comitatelor, districtelor, cum și ale scaunelor secuiesci nu se adună nici după usul observat pâna la an. 1848, nici in consuemu cu preinaltu incuiuinitat'a constituțione municipala macaru intru intele-sulu instructiunii din an. 1865; dupa-ce in fine nici de altmintera nu este iertat a se adună vre-o alta reprezentantia ce aru fi autorisata de a substerne rugaminti și greuminte comune, — asiā a mai ramas inca numai mijlocul de a ceteză sa ne apropiem de tronulu Maj. Vōstre cu rugamintile noastre privitorie la binele tieriei, pe calea privată.

Spre acestu scopu preamilitu subscrisei au fostu cercați și provocati de către 1493 locuitorii din Transilvania toti cunoscatori de carte, subscrise in 37 plenipotentie, pentruca sa substerne Maj. Vōstre in numele acelor și in supunere omagiala acestei preamiliti rugaminti.

I Maj. Vōstra sa Ve indurăt pregratiosu a conservă referintiile de dreptu publicu ale Mareiui Principatu alu Transilvaniei cătra coronaungurăsa a Maj. Vōstre in consuetu cu diplom'a Leopoldina, cu sanctiunea pragmatice și cu alu VI. art. de lege din an. 1791, iara la art. I de lege din an. 1848 despre uniunea, său mai bine totala fusione a Transilvaniei cu Ungaria a devenită preinaltă sanctiune.

Majestatea Vōstra! Credinciosii subscrisei, cum și comitetii loru credu ca nu gresiescu, de căteză a sustiné, ca convictionea cea mai intinsu lată, cea mai matu și mai afundu inradacinata la majoritatea cea mai preamilitore a locuitorilor Transilvaniei este, cumea contopirea acestui mare Principatu cu regatulu Ungariei aru fi tocmai pe a-

tătă de fatala pentru monarchia, pre cătu aru fi ea de ruină pentru pururea credincios'a națiune romană. In cursu de opt predice anu intregi atău națiunea romană, cătu și cea sasescă si respică acăsta convictione forte desu și in modulu celu mai vederatu.

Majestatea Vōstra! Români Transilvaniei sunt o națiune otelita in cursu de mai multe vîcuri prin suferintele cele mai aspre, ei si pastră cu credintia suvenirile si convictionile sale politice, inca tuocm'a si pe unde li se precrima firul istoriei, unu instinctu politici sanatosu totu nu-i parasesce.

Națiunea romană nici acum'a nu se increde la opinioane politice și națiunale predominante in Ungaria. Români voiesc a ramane pentru toate tempurile in Transilvania și in monarhia austriaca, iara unguri la nici unu casu nu voiesc a se face.

Spiritul și cuprinsulu articulilor de lege docretati la 48 in Ungaria inca este de o natură, pentru că din pasu in pasu se producă séu desaprobarare categorica, său cea mai mare neincredere, cum și materia bogata de neindestulare, ura, persecutiune și ruina. Locul de frunte lu ocupa in aceasta provintia art. III, V, VI, VII, XVI și XVIII.

Demersulu de toate dilelele alu lucrurilor an trebuitu din nesericire se întârseca, an și întariso pe națiunea romană in susu aieptat'a să avere. Pe lângă afaceri generale mai suntu in oricare statu și tiéra inca și altele speciale, precum cetătenesci, naționale, confesiunale, chiar și locale, care suntu indreptatice a-si avea in dieta pe reprezentantii loru de specialitate și profesiune. In Ungaria inşa din ori care cestiune publica se face căte o cestiune strinsu națională.

In toate cercurile electorale, in care români in tre alte impregnărări pe lângă unu decursu paciu-itu alu actului de alegere aru si fostu siguri de majoritatea absolută, ei au intalnitu resistența cea mai cerbicosa, intru ată'a, cătu ori unde candidatii de naționalitate romana nu au potutu si respinsi cu mijlocele usitate, s'au departat prin aplicare fortale. Numerosele exemple căte se reduc la asemenea casuri in care se aplica puterea cruda in actoul electoral, se asta pastrate atău in actele de cercetare, cătu și in protocoile dietei ungurene. In an. 1861 s'au omorit in modulu acesta la alegerile din Lipova, Mező Kövesd, Bözing unspredeice români, iara alti dōuedieci și trei români au fostu greu raniti și mai multi altii batuti infrigăsiat. Pe tempulu actelor electoral din anul 1865 in cercurile Orczidorf, Szilág-Cséh, Beregy, Szászka fusera tocăti pe măsura séu impuscati noua români, intre carii unu preotu, iara altii preste 150 au fostu răniți séu prin puscaturi séu in altu modu schiavati. Aici este prea de insenatul impregnără, ca atău functionarii comitatelor, cătu și comitetele electorale ingrijescu sa gulatu, pentruca mai nainte de actul alegării sa ia dela români inca și betele pe care ei după străveccsea loru datina le pără la drum, după care apoi partita contraria se rapede asupra loru mai cu séma din căte unu dos din căte o

curte ascunsa. Din acestea se poate explică usioru, cumca intre 377 membri ai casei deputatilor din Ungaria pentru mai multu de 1,800,000 suflete de naționalitate română locuite în Banat și în cîte-va comitate ale Ungariei propriie, numai vre-o 19 deputati s'au potut alege. Eata însă ca asemenea acte de alegere și aflare să în anul manăstirei 1866 aparatori încă și în diet'a de Pest'a !

Deci pre candu partit'a unionista seu mai bine fusionista luera din resputeri pentru formal'aturnare a Marelui Principatu alu Transilvaniei, seu vorbindu mai dreptu, pentru cucerirea acelei'a principali'a, aceeasi partita este totuodata prea determinata a pregati cu tote putincoisele mijloce total'a disolutiune seu desfiintare a natiunei romaneschi.

O partita óre-care suslínă, ca déca s'ară concede nimicirea autonomiei Transilvaniei, atunci cérbicós'a repumnantia a partitei dualistice în contră necesității absolute de a se consolidă monarchia, aru mai relasă. Preacredinciosii subscrisi, cum si comitentii loru indrasnescu a fi în acésta privintia de o parere cu totulu opusa. Istoría celor 180 ani din urma, iara mai virtosu cea din an. 1848/9 iau mai intaritu în acésta opinione a loru. Deci in locu de a sustiné cu o singura espressiune nimicirea autonomiei Transilvaniei, carea in celu mai bunu casu n'aru avé nici unu scopu, subsemuatii preaplecati si comitentii loru indrasnescu mai virtosu a se rugá cu profunda umilintia că

II. Intru intielesulu préinaltei diplome din 20 Oct. 1860 și in consunetu cu augustulu cuventu de tronu alu Majestății Vostre sa Ve indurati a sancțiuná legea electorala votata de cătră dieta transilvana in a. 1864 și apoia demandá alegerile pentru o nouă dieta a Transilvaniei.

Partit'a fusionista produsese óre-si care teme-
iuri parute in contr'a justitiei si ecitatieri nouei legi
electorale transilvane anume cu privire la censulu
de 8 fiorini v. a. impreuna cu tax'a capului; ace-
leasi insa au fostu reofrante la diferite ocaziuni pe
deplinu si cu o logica neinvinsa. Cunoscutu este,
ca in alte tieri multu mai bogate decat e Trans-
silvani'a censulu electoralu este numai 5 f. Dëca-
aru avé a remustrá vre-o natiune séu clasa de po-
poru cevasi in contr'a legei electorale transilvane

FÓISIÓRA.

Impartâsiri dintr'unu manuscriftu,
ce tractéza despre Dreptulu Canonic alu Bisericei
greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

Inveniajaturile, lui Christosu suntu totu atâte canóne in intielesulu celumai adeveratualu cunventului.

Acestu asertu se adeveréza din caprinsula investiaturilor lui Christosu, care tóte cuprindu în regula, indreptare și prescriere de normă pentru cérerea mostenitoré de imparati'a lui Ddieu. Asiá spre semplu Christosu ne-au datu canonul despre botez, dicendu Apostoliloru : „Mergendu invetiați tóte limbii botezandu-i pre ei în numele Tatului și alu Fiilui și ‘n santului Duhu”; alu doilea canonu alu mantuitoriu, despre botezu este aceast'a investitura a lui : „De ‘n se va nasce cineva din apă și din Duhu, nu va părea intru imperat'ia lui Ddieu. — Mai departe canonulu a-siediatu Christosu pentru sancta cuminătatura se afla în cunțele mantuitorului, dupa cari urandu elu pâne să multipliamindu a frunta că se dă.

votate in an. 1864, apoi aceea aru puté fi după dreptate numai natiunea romanésca. Tóte celelalte natiuni sî confischiuni suntu prin acea lege multu mai favorate decât români, căroru dupa aceeași abia li se vînu deputati mai mulți decât natiunea sasescă constatările din 180 mii suflete. Totusi români liberi astădata de ori ce cugetu rezervatul egoisticu, inspirati de adeverat'a iubire de pace și numai pentru că tiér'a sa scape odată din acesta nemiscare, a lasatu spre daun'a sea din dreptulu seu, asteptandu dela viitoriu, că celelalte natiuni se recunoscă aceea ce e dreptu sî ecitabilu.

Majestate ! Déca inaintarea și prosperitatea Transilvaniei aru fi conditiunata inca și pe viitorul dela regularea riferintelor de statu ale Ungariei atunci ruin'a totală a acestei tieri și altmintea fórta greu cercate să nu puté considerá că sigura. Intru adeveru ca Transilvani'a nu mai pôte asteptá. Acésta tiéra a scapatatu atât de reu, incât nimeni nu se mai pôte mirá , déca de es. foile publice magiare striga in gur'a mare mai alesu asupr'a emigrârei secuiloru de mai mult ani începe ; atât'au numai, ca acelea loi nu voiescu à marturisi' cea mai deaprope causa a emigrârei, adeca persecutiunile la care suntu ei supusi pentru asiá numit'a s i c u l i - c a h a e r e d i t a s , prin care mai multe mii de locuitori au scapatatu la sapa de lemn.

Transilvania suferă mai alesu pentru cerbici unei partide mici, care încă totu se mai îngânsă cu prerogativele sale naționale. Aceasta partidă imbuiată de ambicioare false a fostu în tempulu trecut desmerdata cu totulu prin favorări nenumerate căre fuseseră încarcata și a fostu intarită prea puțină în retacită sea parere, că și cum ea aru fi unică proptea a tronului să singura capace de a gubernă. Spre multiamita pentru tōte acelea bunați ea întrețină opusetiunea nu atât de vre-un principiu, de care au fostu totdeună să preste totu ci mai virtuosu opusetiune sistematică.

Acea seria fórtă importanță de unspre dieci propusetiuni regesci, pe care Maiestatea Vóstra a binevoiut a le anunçá prin cuventulu Vostru d tronu din 1 Iuliu 1863, apoi atâtu pre acele, cat sî mai târdioru alte câte-va a face sa se astérne dielei in proiecte, suntu alese in adeveru cu mare intielepiune si inspirate de adeverat'a amôre parintelui patriei. Suntu temeiuri greu cumpanjóre

din care se poate incheia, cumca nu numai români
să sasii, ci și partea cea mai mare a poporului
magiaro-secuiescu i-si asteptă fericirea sea dela
codificarea și punerea în lucrare a acelora legi;
chiaru să repetă participare a ungurilor să a se-
cuiorul la alegerile din an. 1863/4 intaresce acăsta
afirmare.

Intr'aceea din o mare disgralia tóte acesteia au trebuitu sa se intempele cu totulu altmintrea. Program'a asiá numitei partite a baronului Nicolae Vesselényi cunoscuta de ani trei dieci suna intre altele : A face regimului atâtu in bine câtu sî in reu opusetiune sistematica, pentru că in diet'a transilvana nici odata sa nu se pôta insiintâ vre-o lege salutaria. Dela an. 1834 incóce acestu scopu fagonitu in tóte dietele transilvane cu o constantia săra exemplu sî in partea cea mai mare fu si ajunsu. Acea partita voise a constringe prin acésta pre regim, că fusiuinea Transilvaniei cu Ungari'a sa o concéda, ba tocma sa o provoce elu insusi ; iara neintemplandu-se acésta, atunci s'aru ajunge de siguru incai celalaltu scopu, ca aru puté infatiosiá pre regimul că ostilu asupr'a tierei, ceea ce in adeveru de câte-va ori ia sî succesu. In acestu modn tiér'a in totu decursulu vécului alu 19-lea su retinuta de ori ce progresu că sî unu Briareu ferecatu in lantiuri.

Cu ochii lacramatori se róga prea umilitu subsemnatii sî comitentii loru, că Maiestatea Vôstra sa scapati marele Principatu alu Transilvaniei din total'a decadintia. Calea câtra liberarea lierei sî a celoru dóue milioane locuitori ai sei se póte deschide dupa prea umilit'a parere a subscrisiloru numai prin prea inalt'a sanctiunare a legei electorale din anulu 1864 sî prin conchiamarea unei diete noué pre temeiulu acelei'a.

Transilvani'a nu poate accepta, ea insa nici ca
are trebuintia de acceptare. Referintele sale ca-
tra corona'unguresca nu mai recera alta regulare,
acelea sunt regulate de multu prin legile funda-
mentale restatorite prin inalt'a diploma din 20 Oc-
tober 1860. Iara Transilvani'a apucase a-si regulă-
si referintele sale catre monarchia. Aceasta tiéra
a Majestaticei Vostre, cea mai importanta din tot
catre resaritu, aceasta fortatetia naturala a imperia-
lui are trebuintia imperativa de restaurare in laun-
trulu seu, iara acestu scopu inaltu se poate ajunge

apostoliloru dicendu : „Acest'a este trupulu meu, carele se da pentru voi ; acést'a sa faceti intru pomenearea mea“; asijderea și pacharulu dupa cina dicendu : acestu pacharu este legea cea nouă intru sangele meu, carele se varsă pentru voi. Alu doilea canonu pentru cuminecatura : „Aminu , amindicu vóue : de nu veti manc'a trupulu fiului omenescu și nu veti bea sangele lui , nu veti avea viația intru voi. Celu-ce mananca trupula meu să bea sangele meu , intru mine remane și eu întru elu“.

Christosu ne au datu nōue canonu sī pentru pocaintia dīcendu : „Faceti rodu vrednicu de pocaintia“. Christosu au datu in mai multe renume canone despre dragoste , dicendu cātra apostoli : „Porunca nōua dau vōua, cā sa ve iubiti unulu pre altulu, precum amu iubitu eu pre voi sī voi sa ve iubiti unulu pre altulu , intru acēst voru cunōsce toti, ca sunteti invetiaceii mei“. Despre dragostea cātra Ddieu sī deaprōpele au pus Christosu acestu canonu : „Sa iubesci pre Domnulu Ddieulu teu cu tōta inim'ata sī cu totu susfertulu teu sī cu totu cugetulu teu; acēsta e cea dintâi sī mai mare porunca, eara a dōua asemenea acesteia : „Sa iubesci pre deaprōpele teu cā pre tine insuti“. Despre supunere cātra Ddieu sī imperat s'au esprimatu Christosu in urmatoriulu canonu

Ddieu, cele ce suntu ale lui Ddiu“. Iara despre modulu indreptarei a vre-unui pecatosu au pusu Christosu urmatoriulu canonu : „De va gresi tie fratele teu, mergi si certalu pre elu intre tine si intre elu singuru ; deci de te va ascultá ai dobanditul pre fratele teu ; iara de nu te va ascultá, iea impreuna cu tine inca pre unulu séu pre doi, că ingur'a a dóue séu a trei marturii sa steie totu cumentulu ; iara de nu va ascultá de ei, spune bisericei ; iara de nu va ascultá nici de biserică, sa-ti fia tie ca unu pagåuu si yamesiu.“

Cuventarea lui Christosu de pre délu cuprinde
siepte canóne despre cei fericiti și unu canonu des-
pre vietuirea și faptele Apostoliloru. Din acestea
câte-va exemple se adeveresc, ca invatieturile lui
Christosu suntu in intielesulu celu mai firescu ca-
nóne, va sa dica reguli și indreptări, de cari bi-
seric'a, clerulu și poporulu credinciosu are a se
tinea strinsu, și ca prin urmare evangeli'a lui Chris-
tusu este elipsa de canóne.

Déca evangeli'a lui Chris-
tosu este plin de canóne, ce au
pututu indemná pre apostolis
pre urmatorii loru spre facerea

I. Apostolii au avutu indemnări fundate spre

numai prin redeschiderea activității sele în legislație între miediuinele proprii sele autonomii statorite prin legile fundamentale.

Activitatea dietei transilvane nu ar fi în stare de a împedea intru nimicu acea „invoire liberă“ preveduta în prea înaltă patenta din 20 Sept. 1865 cu privire la „pertractarea comuna a celor mai înalte probleme de statu.“ Ideea fundamentală respicată în prea înaltă diploma din 20 Octobre și care în 20 Septembrie 1865 fu proclamată din nou să cu solemnitate de pre augustulu tronu alu Majestăției Văstăre, sub nici o impregiurare nu pote fi alterată prin o dieta transilvana. Iara de cum-va în lega a despre reprezentatiunea imperiului s'arū propune vre-o modificatiune, care „s'arū puté incacea cu stabilitatea unitatea și cu pusetiunea suverana a imperiului“, apoi pentru unu casu fericit precum aru fi acest'a, Majestatea Văstra a-ti binevoitu a Ve rezervă, că „resultatele pertractărilor sa le propuneti reprezentantilor legali ai celor-lalte regate și tieri, „pentru că sa primiti și sa apreciați votulu loru totu „asía de ponderosu.“ Deci indata ce supunem, cumca marele Principatu alu Transilvaniei nu pote fi sacrificat la acea „invoiela liberă“, adeca aceasta tiéra nu pote fi despota de autonomia sea statorita tocma in urmarea liberelor sele invioielor din anii 1692, 1722 și 1744 și in prea înaltul eveniment de tronu din 1 Iuliu 1863 confirmata din nou, apoi suntemu in dreptu a și speră, cumca resultatele pertractărilor se voru propune și reprezentantilor acestui mare Principatu alu Transilvaniei, precum s'a intemplatu acăsa cu celelalte acte de statu mai anume in anii 1744 și 1863.

Intr'aceea după tōte semnele cāte se arata, acea invoire ferbinte dorita se va mai amană multu, pentruca asía nomit'a cestiune ungurésca stă astădă tocma pe punctul unde stetese ea in Aprile 1861. Deci pâna un'a alt'a diel'a transilvana aru putea reapucă firul activității legislative tocma acolo, unde acelasi i s'a curmatu in 1 Septembre 1865 intr'unu modu surprinditoriu. Din 11 proiecte de lege dela a. 1863 au mai remasă inca siepte neterminate, și proiectul de lege substanțialu in anulu 1864 „pentru folosirea celor trei limbi ale tierei in afacerile publice oficiale“ mai ascăpta după prea înaltă esecțuire, pre candu intr'aceea limb'a romanésca in restempu de unu anu fu respinsa mai detotu din afacerile oficiale.

In ce stare se va fi astădă justitia și administratiunea in warele Principatu alu Transilvaniei, s'arū puté cunoșce din susu însemnată activitate a desu memoratei opusetiuni.

Planul adeca este proiectat demultu, după care locitorii transilvani sa ajunga acolo, incătu sa li se urasca din susletu de propri'a justitia și gubernare și sa fia constrinsi inca și in modulu acest'a, că sa-si caute scaparea loru in Ungariá. Nenumerate suntu pedecile care se arunca in calea unei justitii rapedi și a unei administratiuni prosperatoré.

Dupace administratiunea municipală se află pâna acum in partea cea mai mare in mânila patriciei feudale, asiā anume clas'a cea mai numerosă a locitorilor este constrinsa a-si caută la adversarii politici realizarea drepturilor sele purcedietore atât din referintele urbariale desființiate prin lege, cătu și din legile statorite și sanctiunate de Majestatea Văstra cu tota solenitatea, privitor la libertatea politica și naționala; apoi este forte bine cunoscutu, ca acea partita nu vrea a sci nimicu de acelea legi.

O parte însemnatore a greumintelor (napastuirilor) resultă inca și din câte-va legi cătu defectuoase, cătu ecivoce, a căroru intregire și interpretare Majestatea Văstra o-a dispus in parte tocma și prin prea gratiós'a tramitere de propuseni regesci.

Din acestea și alte asemenea impregiurări se mai pote explica inca și acelu unicu fenomenu în tota Europ'a ca in dilele noastre multe comune satesci din comitate se lipsescu de drepturile avute simplu numai pre cale administrativa și de acelea drepturi ale loru regale, in a căroru folosintia a celeiasi fusesera aperate alătu prin gubernulu civilu și militariu de 12 ani, cătu și prin sistem'a gubernamentală ce a existat pâna la a. 1865.

O alta nedreptate adencu similită stă intru aceea, ca comunele satesci nici pâna in dîr'a de astădă nu-si luara competintele loru din pâduri, competintie statorite prin prea înaltă patenta din a. 1854 și care au intrat in obiectele urbariale despăgubite prin statu. Cunoscutu este, cumca atât nepastuirile căte se reduc la acele competintie, cătu și certele din cauza eredității secuiesc și cele escate din rescumperarea prestatuiilor (robotelor, taxelor), care se potu rescumperă,

pre la noi suntu inferate cu uriosulu nume de comunism, iara acăsa se face in man'a unor legi care vorbescu chiaru și respicatu, cum si dupace pentru acele prestatui s'au plătitu sumele de despăgubire urbariala.

Cauzele de judecata pre la mai multe tribunale de instantă prima, in parte tocma și la tabă regescă suntu tractate cu multa nepasare, ba ce e mai multu, ca in multe casuri se denegă sub preteste diferite chiaru și executiunea sentințelor intrate in putere de dreptu, iara prin acăsa partitele care-si cauta dreptulu loru suntu aduse la desperatiune, consciintia de dreptu e sguduita, piata de cātre legi micsiorata, creditulu publicu altretutu.

Numerosele exemple prin care acestea arătări se potu adevări și care in casu de necesitate s'arū putea enumera, se retacu aici numai din cauza, că inim'a cea parintesca a Majestăției Văstre sa fia crutata de o durere și mai mare.

Deci dupace preamilitu subsemnatii și comittenti loru credu, cumca ei atât prea plecat'a loru rugaminte sunatore pentru respingere a articulului de uniune din a. 1848 și sustinere a autonomiei marilor Principatu alu Transilvaniei, cătu și ceealalta prin carea se cerea prea gratiós'a sanctiunare a legei electorale substeritate in an. 1864 și redeschiderea dietei, le-au proptit cu temeuri scosé din legi și din starea tierei, cum si tare convinsi, cumca prea gratiós'a acordare a rugamintilor noastre va corespunde in lini'a prima intereselor coronei, pusetiunei suverane a imperiului, augustelor și parintescilor scopuri ale Majestăției Văstre, apoi totu odata și prosperitatei marilor Principatu alu Transilvaniei, precum și bine intieleselor interese și libertăți legale a locitorilor sei, incheiamu cererea nostra substerinta in veneratiune omagiala cu ferbintea rugaciune cātre Creatorulu universului pentru indelung'a și glorios'a vietia a Majestăției Văstre și augustei Văstre dinastii.

AI Majestăției Văstre

supusi prea umiliti

G. Baritiu m/p. Dr. Ioann Ratiu m/p.
Brasovu și Turd'a in 31 Octobre 1866.

decătu la inceputul functiunei loru, că canónele lui Christosu, prin cari s'au intemeiatu biserica nu ajungi spre manuducerea și indreptarea a celor casuri speciali, pre care crestinii dintău le-au provocat. Spre exemplu: Chistosu au datu Apostolilor canonu despre milostenia, că adeca ei milosteni'a loru sa nu o faca inaintea ómenilor, nici sa o trambite in adunări și in strade, precum facu fatiarnicii și că sa nu scie stâng'a ce face drépt'a, căci numai asía facendu milostenia voru avea plata dela tatalu loru, carele este in ceriuri.

Apostolii au urmatu acestui canonu, indemnandu și pre crestini la aceea, cari s'au și petrunsu de canonulu mantuitorului și toti cei ce aveau tianini séu case, vendiendu-le, aduceau pretiurile celor vendute și le puneau la picioarele Apostolilor, cari apoi impartiau milosteniele acestea. Insa currendu au observatu apostolii, ca unii dintre crestini cartesecu și nu se multiamescu cu modulu, cum impariescu ei milosteniele și incarcă pat'a de părțire asupra loru; atunci apostolii au adunatu pre batrâni și multimea crestinilor, spre a desfinge altu modu multiamitoru pentru toti cu împărtirea milostenelor și au propusu, că crestinii sa-si aléga siepte barbati spre acestu scopu, in cari au incredere, iara ei voru petrece in slujb'a cuventului In-

Ddieu; ceea ce s'au și făcutu. — Din acestu exemplu fapticu se dovedesc, ca canonulu mantuitorului despre modrul facerei milosteniei nu au fostu de ajunsu spre complanarea nemultiamirei, pre care au arestatu acei crestini cātra apostoli, imputandu-le loru partinire la împărtirea milosteniei și ca apostolii din punctu de vedere administrativu au fostu siliti a tînă sinodu spre indreptarea acei nemultiamiri, și a aduce canonu, carele sa reguleze trăba împărtirei milostenelor.

Asijderea din faptele apostolilor au avemu și alte exemple, care arata, ca ei au fostu siliti de impregiurări, a aduce unele canóne deslusitore de canónele mantuitorului, precum crestinii trecuti din paganismu pentru ministrii botezului, ca adeca boediul seversită de unu ereticu nu este validu; pentru insusirea Eppului și altele.

II) Asemenea și ierarchia bisericăsca au provocat și indemnătu, a stabili canóne, in urm'a impregiurărilor, ce s'au ivit u pre terenulu vietiei religiose vediendu, ca canónele lui Christosu și investițiile apostolilor, nu ajungu eu generalitatea principiilor spre regularea și indreptarea casurilor speciali. Asía spre exemplu: Pavelu invatia pre Corinteni: „Fratilor, candu ve adunati sa

fia tōte spre zidire“; și iarasi: „Fratilor! tōte sa se faca dupre cuviintia și renduiela. Aici apostolulu sa esprime generalmente, fără sa fia disu mai departe, ce și cum este de făcutu, că tōte sa fia spre zidire și dupa cuviintia și renduiela.

Si fiindca ierarchie i s'au pututu intemplă neccessitatea de a stabili in canóne unele ciosure, care arata, cum și ce este de facutu, că tōte sa fia spre zidire și dupa cuviintia și renduiela, și ierarchia au și stabilitu astfelu de canóne: intru aceea o asemenea lucrare a ierarchiei nu au vatamatu principiul invetiatorei lui Christosu séu a apostolilor, ci numai l'au aplicatu la casuri speciali cu unele modificatiuni, care servescu spre sustinerea și spre mai sigur'a ajungere a efectului, la care insusi apostolulu a tîntit, candu au enunciatu acelu principiu. — In mai departe deslusirea acestui obiectu nu intrâmu pentru aceea, căci despre acest'a se va tracta in altu locu, unde se va tracta despre sinode și felurimea loru. De acolo se va vedea neccessitatea lucrărilor sinodelor, prin urmare și neccessitatea canónelor, care s'au stabilitu in sinode.

(Va urmă.)

Projectul legei celei noue pentru militia.

In valoare pentru toate tierile de corona ale imperiului austriacu, afara de marginea militara.

§ 1. Datorint'a de a milita este o datorinta generala si trebuie implita in persona de catre fia-care cetatiene de statu, carele este aptu spre acest'a, incatu nu i se admite o eliberare dupa lege (§§. 12, 13, 14, 15, 16, 17, si 26). O suplinire se admite numai in casulu insemnatu in § 18. In tempulu de pace se va purta de grijă catu se va putea de relatiunile personale ale celor obligati de a milita si pentru relatiunile economice si celelalte publice prin sisteme de licentiere cu viuincioasa.

§ 2. Datorint'a de a milita se incepe in genere cu 1 Ianuarie a anului ce urmeaza dupa implinirea anului 18-lea alu etatei si se sfarsiente cu implinirea anului alu 45 alu etatei. Datorint'a de a intrá in armata se incepe cu 1 Ian. a an. ce urmeaza dupa implinirea anului alu 20-lea si dureaza trei ani, (§ 23). Datorint'a intreaga de a milita se imparte: a) in siiese ani de servitii la linia, b) in trei ani pentru reserv'a dintaiu, c) in trei ani pentru reserv'a a dou'a, in complexul armatei, d) in provocarea aperarea generala carea cuprinde in sine pre toti seiorii si barbatii aceia, dela alu 18 anu pana la alu 45, cari nu suntu in complexul armatei de linia.

§ 3. Seiorii cari se afla in indatorirea servitului de linia si cea de reserv'a dintaiu formezza armata propria de campu respective de operatiune. Despartiemintele create in tempu de resbelu din seiorii de reserv'a a dou'a au cu deosebire destinatinea, de a face servitiele de garnisona in lantunu imperiului; in tempu de nevoia potu fi insa intrebuintati si afara de marginile imperiului. Statutul de rezerva, carele este in vigore se va accomoda otaririlor legei acestiei. Provocarea la aperarea generala, care se va regulá cu reprezentantele tierii dupa relatiunile deosebite ale tierilor singuratic, serveasca in tempu de resbelu pentru intregirea de aperarea tierii si anumitu pentru intarirea armatei spre respingerea inimicului, candu s'aru incercá a erumpa in tiéra, si spre a-lu invinge candu va fi eruptu dejá in tiéra. Pentru aerea provocatiunea la aperarea generala se pune ca o parte intregitoria a armatei de aperare a imperiului ca si armata sub scutint'a dreptului poporilor. In Tirolu si Vorarlberg s'au regulat datorint'a la provocarea aperarei generale prin cele doué legi din 4 Iuliu 1864 privitoare la regularea aperamentului de tiéra si a corporului venatorilor. Conchiamarea ambelor categorii de rezerva (sara de deprinderile periodice in tempu de pace, respective exercitii), apoi prochiamarea provocarei la aperarea generala ramane din casu in casu rezervata pentru prea Inalta otarire.

§ 4. Intrebuintarea provocarei la aperarea generala in resbelu afara de cerculu patriei se restringe numai la indepartare de cale de vre-o caterva dile. Formarea despartiemintelor de voluntari pe durata resbelului din provocarea la aperarea generala este ertata chiaru si pentru de a le intrebuinta la armata de operatiune. O otarire deosebita ordina cum sa se intrebuinteze provocarea la aperarea generala seu o parte din trens'a in tempu de pace pentru sustinerea ordinei publice, insa esclusiv numai in loculu seu cerculu patriei.

§ 5. Armat'a trebuie sa fia totudéun'a in dispositiune (stare), de a esti in tempulu celu mai scurt la tabara, si are de a forma scola cea adeverata de arme pentru poporatiune.

§ 6. Ostea se intregesc: a) prin inrolarea elevilor din institutele de educatiune militari; b) prin intrarea de buna voia in armata; c) prin asentarea regulata (§§ 22 si 23); d) prin asentarea din deregatoria (§§ 34, 36, 37, si 39); e) prin prelungirea de buna voia a datorintei de servitii, celei dejá implitite (§ 30).

§ 7. Pentru intrarea in armata se cere: a) cetatenimea de statulu austriacu; b) capacitatea spirituala si corporala, carea e de lipsa pentru im-

plinirea servitilor la armata, cu deosebire marimea corporului celu putin de 59 zoli dupa mesura vienesa; matrosi si meseriasi de naia se priuescu la marin'a de resbelu fara privire la marimea corporului loru; c) o etate celu putin de 15 ani impliti si celu multu de 36 ani. Barbatilor acelor a cari au servit dejá la armata, li se concede inca si cu 40 ani reintarea in armata pentru unu tempu de servitii nou la linia (§ 2). Streinii se potu admite numai cu invoirea ministrului de resbelu sub conditiunile b) si c) la intrarea in armata pe tempulu legalu alu servitului la linia, deca se voru legitimá in privint'a acest'a cu concessiunea neconditiunata a regimului loru.

§ 8. Cine nu este eliberat dupa lege de a intra in armata seu nu e declarat in publicu din partea comisiiunei de eliberare de necapace pentru servitii de armata, seu nu e declarat dupa cunoascinta comisiiunei asentatorie pentru totdeun'a de necapace, acelui'a nu i este ertatu a se casatorii pana nu va trece preste clas'a a trei'a a etatei. In casu, candu aru cere jurstările deosebite si demne de respectu, este imputernicita diregatoria politica a tierii, a da o concessiune exceptiunata la casatoria. Concessiunea acest'a insa nu conditiunea nici decum eliberarea dela datorint'a de a milita in armata in clas'a intai'a, a dou'a si a treia a etatiei.

§ 9. Inrolarea elevilor, cari esu din institutele militari de educatiune, in armata se face din partea judecatorielor militari dupa legile deosebite, ce esista in privint'a acest'a.

§ 10. Celui'a ce intra de buna voia in armata i este ertatu, a-si alege inainte corpulu de trupe, in care vrea sa serviesca, presupunendu-se, ca e capace pentru elu. Celor datori de a milita, cari suntu chiamati deja la asentarea ordinaria dupa clas'a de etate (§ 3 si 23) nu li este ertatu intrarea in armata ca voluntari in tempulu periodului de asentare.

§ 11. Indigenii, cari dupa ce si-au terminat studiile la unu gimnasiu superioru seu la unu institutu de inveliamentu de gradulu acestor'a seu si mai inaltu, deca voru intrá de buna voia in armata, si voru putu documenta cu atestate bune atatu sporiiu catu si purtarea loru morală, suntu:

a) in tempulu numai de pace indatorati a servir unu anu sub stegu, dupa aceea potu sa-si caute de chiamarea loru in vietia, fiindu totdeodata dispensati de indatorirea servitului mai departe, de linia si dela ori ce exercitii in arme;

b) dupa decursulu anului acestui'a, deca se voru sapune cu succesu bunu esamenului statoritului pentru oficeri de rezerva, atunci la ocaziea denumirilor oficerilor de rezerva voru fi cu deosebire considerati, in care casu insa voru avea de a luu parte la trei esecitii de toamna in arme, din tempulu, cu care suntu datori de a servir in armata.

Si alti barbati culti, cari din caus'a specialitatii loru in tempu de pace se bucura de licentiare insemnata, deca si voru fi castigatu cunoascintele cuiuinciose pentru unu oficier de rezerva si voru fi facutu esamenu bunu, in fine deca voru fi luat parte la unu exercitiu de toamna in loculu unui oficier cu resultatul destulitoriu, potu fi denumiti de oficeri de rezerva. Ei au apoi mai departe indatorirea, de a mai participa ca oficeri inca si la alte doué exercitii de toamna.

In tempu de resboiu au sa se intrebuinteze oficerii de rezerva, dupa cum au indatorirea de a servir in armata de linia seu de rezerva seu pentru acoperirea lipselor obvenitore la despartiemintele armatei de operatiune seu la despartiemintele formate din rezerv'a a dou'a.

§ 12. Eliberarea de datorint'a de a intra in armata o primesce: 1, unicul fiu alu unui tata, care nu e in stare a se sustinea seu alu unei mame veduvite, 2, dupa mordea tatului unicul nepotu alu unui mosiu, care nu este in stare a se sustine, seu alu unei mosis veduvite, deca nu au nici unu fiu, 3, unu frate fara nici unu fratru. Insu numai acelu unicu fiu, nepotu seu frate are dreptu de eliberare carele a) este din casatoria si dupa trupu si b) dela a carui eliberare depinde sustinerea parintilor sei si deca si impienesce indatorirea sea. 4. Asemenea unui unicu fiu nepotu seu frate se va tracta si acela, a carui unicu frate seu ceialalti frati aa) se afla in datorint'a servitului la linia seu in rezerv'a dintaiu, bb) suntu mai tineri ca de 18 ani, seu cc) pentru defecte spirituale seu corporale nevindecabile nu suntu apti pentru nici o meseria.

(Va urmá.)

Scolele elementarie in Nordamaric'a.

(Urmare.)

Eata dara pentru ce se tine in Americ'a de nordu scola elementaria de temeiul statului si basa sericirei comune, si se insufletiesce si lesne regimulu confederatiunei a le sustine, intar si imulti, pecandu privatii se intrecu intru ajutorarea in latirea si sporirea sciintiei si culturei, consacrando orice sacrificie. Scola elementaria e puterea cea magica ce contine pe cele 35 de state intr'unu intregu nedisolutibilu. Scola loru e deschisa fara plata ori si cui, fia Americanu, fia colonistu seu veneticu, primesce copii si omeni fara de ori ce deosebire, si-i invatia amora comuna si sciintie practice, planta si nutresce amorea patriei comune, si respectarea asiediamintelor ei constitutionale. Preponderant'a cea giganta a industriei nordamericanee peste cele mai insenate si mari popore ale lumii, e numai opulu scolelor fundamentale. Scola loru produce astfel de laboratori, cari intrecu pe toti lucratorii altor popore, cari lucră mai bine si inventeaza totu mai multe spre perfectiunarea si inlesnirea producerei lucrurilor loru. Si ce au facutu statele unite nordamericanee, nici 30 milioane de suslete, nainte cu 3 ani, candu cu revolutiunea statelor de sudu a pune pe picioru de resbelu 4 milioane de armata si a radicá 20 de miliarde de franci — exemplu neauditu de putere si avere, pe cari unu poporu necultu nici cu sute de milioane de suslete nu e in stare a le radicá — e a se multiam si numai acei infocate iubiri de patria, pe carea numai scola loru e in stare a o destupta, nutrit si cresce. Scola a mantuitu democratia. Scola loru contopesce si lamuresce pe fia-care veneticu in adeveratu americanu; ea le varsa in inima acea iubire si respectu catra asiediamintele loru constitutionale, si i face fara deosebire apti pentru a puté implini detoriele si virtutile cetatiennesci. Fara scola aru fi peritura demultu libertatea si s'aru si frantu legatur'a, ce tine pre aceste state. Desbinete in partide aru si fostu demultu cadiute prada veneticilor ce cu grāmad'a se asiédia la ei. Veneticii si familiele loru facu dela anulu 1810 doué tertialitati din intregulu poporu cam 20 milioane, si numai scola e carea baga in acea masa colosalu simtiulu de unitate. Cu unu cuventu scola a facutu pre Americ'a aceea ce e, ea e primulu si principalu factoru alu puterii ei. Dupa scola vine c etirea, ca alu doilea factoru principalu alu sciintiei si bunastarei ei. Despre acest'a dice unu Germanu: Noi nemti ne tinemu de fala si ne laudamu cu scolele nostre fundamentale, ca amu intrecutu pre alte popore! Noi ne laudamu ca fia-care nemtiu, afara de austriaci, scie ceti si scrie si tinemu acest'a cu care se lauda si mandrescu si Svedii si Helvetianii, scie Ddieu ce lucru mare; insa sa punem man'a pre anima si sa marturisim, ca multi forte multi dintre noi, de-si sciu ceti, cum lasa scola, nimicu pe lume nu mai ia in man'a lui sa cetesca, deca nu cum-va o carte de versiuri afumata ori o carticica de rugaciune trentiuta. Numai Nordu-Americanii potu dice ca la ei fia-care cetește, si acest'a nu ca de petrecania, ci ca sa invetie si sa se cultivedie, ca sasi pota face lucrula seu mai bine, ca sa-si chivernisescas'a mai bine, ca sa-si marëscă bunastarea, ca sa se faca cunoscutu cu afacerile comune, ale statului, poporului si comunei, ca sa pota cuprinde mai cu intielesu adeverurile religiose si sa se aprinda si insufletiesce de ele.

In Nordu-American'a se tiparesce de doué ori mai multu decatul in ori ce Imperatia. N-American'a prapadesce atat'a hartie, catu petrece Anglia si Francia impreuna. Dupa statistic'a nordamericană vine pe fia-care familia mai multu decatul unu prenumerantu de gazeta. Suntu foi, cari iasa pe tota diu'a, si au peste o suta de mii de prenumeranti, si apoi foile de septembra au cate 4-5 sute de mii de prenumeranti, — ce numere insemnate la o mana de omeni! — foile suntu nenumerante. Toti calatorii se mira cum de in nordamerican'a tota lumea cetește, bogatu se racu, domnu, servu, pana si celu mai de josu servitoriu, cum are repausu lu vedu cu cartea seu cu gazetele in mana. Apoi deca ne uitam nititelu la seracie de noi vedem din contra, ca nime deca ieșa din scola nici ca mai cugeta sa ia carte sa cetesca ce va si sa invetie. In Americ'a cetește e la ordinea dilei, e lucru principalu, cetește e isvorulu bunastarei comune si conditia cea mai esentiala spre sustinerea libertatii si institutiunilor ei.

(Va urmá.)